

2. Методика наставе почетног читања и писања

4. Однос почетног читања и писања.

Писање је сложенији процес од читања. Навика читања је повезана са навиком писања. Ако ученик слабо чита, тешко му је да савлада писање. Поштујући дидактички принцип од лакшег ка тежем, у букварској настави се почиње са учењем читања, а затим се учи писање. Ученици лакше уочавају облике штампаних слова, него писаних, па се зато уче прво штампана, па писана слова.

Однос читања и писања се испољава кроз следећи проблем:

Да ли одвојено обрађивати читање, па писање?

Да ли упоредо обрађивати слова (и штампана и писана)?

Стара школа не проналази везу између учења читања и писања, па се уче одвојено. Код нас се између два рата учило одвојено и постојали су одговарајући буквари.

Читање је визуелна активност, којом ученик одређене графичке знаке (графеме) најпре успорено, а затим брже слива у једну целину која се назива реч, а затим речи у реченицу. Телевизија омогућује да деца развијају способности визуелног сазнавања стварности, па за савремено дете није велики напор да истовремено прати 2 операције- да учи читање и писање. Писање доприноси усавршавању и унапређивању читања. Писањем, ученик увежбава механизам координације разних активности. Док пише, ученик:

-развија моћ запажања

-уочава детаље

-обогаћује представе о реченици(уочава дуже и краће)

-уочава структуру реченице (разликује речи, уочава синтаксичке целине)

-раздваја битно од мање битног

-обогаћује лексички фонд

Ако се узме у обзир да писању претходе припреме:

1.обрада гласа 2.обрада штампаног слова,

онда упоредо учење читања и писања има предност.

Однос читања и писања посматра се са два гледишта: Психолошко-писање је сложеније од читања, и апстрактније је. (Виготски: То је говор без саговорника). Пишемо слово по слово и свесни смо те активности. У процесу читања, постиже се аутоматизам, па се речи и реченице схватају целовито. Лингвистичко(теорија информација и комуникација):

Писање је кодирање-писано оформљене информације,

Читање је декодирање-превођење језичких знакова(писаног текста) у говором исказану мисао.

Наставник се на основу буквара, услова рада, интелектуалних способности деце, сопственог искуства опредељује за један од наведена два начина рада.

5. Проблеми наставе почетног читања и писања.

Постоје одређени проблеми који стално прате наставу почетног читања и писања, на теоријском и практичном нивоу. Неки од њих су:

1.КАДА ПОЧЕТИ СА УЧЕЊЕМ ЧИТАЊА И ПИСАЊА?

Није нађено коначно решење.

Џон Лок (Мисли о васпитању)сматра да деца треба да науче читање и писање што раније, али да не прекину дечију игру. Чим науче да говоре могу да уче да читају, али да верују да се само играју.

Ж. Ж. Русо сматра да је штетно и да треба да се одложи. Његов Емил почиње да учи у 12 години живота.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com